

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 3.569 van 12 november 2007
in de zaak RvV XII

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Marokkaanse nationaliteit, op 31 augustus 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 19 juli 2007 houdende de weigering van het verzoek tot afgifte van een visum type-D gezinshereniging.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 10 oktober 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. DE KEYZER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak:

1.1. Verzoekende partij trad op 11 juli 2005 in Marokko in het huwelijk met een Nederlands onderdaan.

1.2. Verzoekende partij diende op 19 maart 2007 op het Belgisch consulaat van Casablanca een aanvraag in met het oog op het verwerven van een visum type-D, teneinde zich te herenigen met haar echtgenoot.

1.3. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken besliste op 19 juli 2007 om de visumaanvraag te verwerpen. Verzoekende partij verklaart op 10 augustus 2007 door de Belgische consulaire post te Casablanca in kennis te zijn gesteld van deze beslissing. De beslissing is gemotiveerd als volgt:

"(...)

De betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen inzake gezinshereniging in artikel 40 van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Overwegende dat het Belgische Consulaat te Casablanca de Dienst Vreemdelingenzaken een visumaanvraag gezinshereniging overmaakt op naam van mevrouw X , geboren op 10/10/1965, van Marokkaanse nationaliteit;

Deze aanvraag werd ingediend op grond van een huwelijk dat werd afgesloten op 11/07/2005 met de heer (S. F.), geboren op 08/06/1945, van Nederlandse nationaliteit;

Overwegende dat artikel 27 van het wetboek van internationaal privaatrecht bepaalt dat een buitenlandse authentieke akte in België wordt erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht.

Overwegende dat volgens artikel 46 van het wetboek van internationaal privaatrecht de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elke echtgenoot beheerst worden door het recht van de staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft.

Overwegende dat artikel 146 bis van het Belgisch burgerlijk wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Overwegende dat de volgende feiten duidelijk aantonen dat deze bepaling niet wordt gerespecteerd;

- Overwegende dat de heer (S.) naar België zou verhuis(d) zijn om de procedure gezinshereniging te vergemakkelijken en de strengere Nederlandse procedure te omzeilen;*
- Overwegende het leeftijdsverschil van negentien jaar;*
- Overwegende dat de relatie tot stand zou gekomen zijn door de bemiddeling van de schoonbroer van dhr. (S.);*
- Overwegende dat betrokkenen geen gemeenschappelijke taal zouden hebben;*
- Overwegende dat dhr. (S.) zijn medewerking niet verleende aan het politieonderzoek;*

Overwegende dat de Procureur des Konings te Antwerpen in zijn schrijven, dd 04/07/2007 een negatief advies verstrekt inzake de erkenning van de gevolgen van dit huwelijk:

Bijgevolg meent het Parket dat de erkenning van het huwelijk zou leiden tot een resultaat dat onverenigbaar is met de openbare orde (artikel 21 van de IPR-codex).

Bijgevolg blijkt dat het in Marokko afgesloten huwelijk en de daaruitvolgende aanvraag tot gezinshereniging er kennelijk niet op gericht is een duurzame levensgemeenschap in België te stichten.

Bijgevolg weigert de Dienst Vreemdelingenzaken het tussen X en (S. F.) afgesloten huwelijk te erkennen in België. Het afgesloten huwelijk opent derhalve niet het recht op gezinshereniging.

*Bijgevolg wordt het visum geweigerd.
(...)"*

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep:

Over de ontvankelijkheid van het beroep:

2.1. De verwerende partij werpt bij wege van exceptie de onontvankelijkheid van het beroep op wegens het niet vermelden van de nationaliteit van verzoekende partij en van het kenmerk van het dossier bij verwerende partij en wegens het niet uiteenzetten van de feiten en de middelen die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen, vereisten op straffe van nietigheid voorgeschreven door artikel 39/69, § 1, tweede lid, 1° en 4°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Wat betreft de ingeroepen exceptie dat het verzoekschrift geen duidelijk omschreven middel bevat, stelt verwerende partij inzonderheid dat "het enig middel van verzoekster niet voldoende duidelijk is omschreven" en dat "het enig middel van verzoekende partij, in rechte onvoldoende behoorlijk is onderbouwd om als ontvankelijk te kunnen worden beschouwd".

2.2. In haar repliekmemoirie voert verzoekende partij aan dat zij van oordeel is dat "uit de motivering in rechte van het verzoekschrift duidelijk blijkt dat verzoekster het niet eens is met het advies van de Procureur des Konings die een visum weigert op basis van vermeend schijnhuwelijk". Verder betoogt verzoekende partij nog dat het ingediende verzoekschrift duidelijk stelt dat er een schending is van de plicht tot formele motivering van de administratieve handelingen.

2.3. Artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*"Het verzoekschrift moet op straffe van nietigheid:
4° een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen (...)"*

De Raad benadrukt dat onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel die door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (R.v.St., nr. 138.590, 17 december 2004; R.v.St., nr. 130.972, 4 mei 2004; R.v.St., nr. 135.618, 1 oktober 2006).

Verzoekende partij beperkt zich in haar inleidende verzoekschrift tot een aantal feiten en beweringen en de stelling dat het parket van de Procureur des Konings te Antwerpen volkomen ten onrechte een negatief advies heeft verstrekt inzake de erkenning van de gevolgen van het huwelijk. Nergens wordt door verzoekende partij evenwel op voldoende en duidelijke wijze de rechtsregel of het beginsel aangegeven die zij geschonden acht, noch een omschrijving gegeven van de wijze waarop de regel of het beginsel geschonden werd. Een middel waarbij verwerende partij of de Raad slechts door het interpreteren van de bedoeling van verzoekende partij kan uitmaken welke schending van welke rechtsregel is bedoeld en verwerende partij of de Raad zelf het middel interpreteert, is niet ontvankelijk.

Waar verzoekende partij betoogt dat het ingediende verzoekschrift “duidelijk stelt dat er schending is van de plicht tot formele motivatie van de administratieve handelingen”, wijst een eenvoudige lezing van het inleidende verzoekschrift uit dat dit geenszins het geval is.

Waar verzoekende partij in haar repliekmemoirie alsnog een schending aanvoert van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, dient te worden gesteld dat geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het inleidende verzoekschrift uiteengezet zijn. De repliekmemoirie heeft slechts tot doel verzoekende partij in de mogelijkheid te stellen te antwoorden op de argumenten van de verwerende partij zoals uitgewerkt in de nota met opmerkingen, doch kan geenszins verzoekende partij toelaten nieuwe middelen te ontwikkelen en tekortkomingen in het verzoekschrift recht te zetten. Een andere opvatting zou in strijd zijn met de rechten van verdediging aangezien de verwerende partij de mogelijkheid zou ontnomen worden zich te verweren tegen de ingeroepen middelen.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat het inleidende verzoekschrift geen middel bevat in de zin van artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet.

De exceptie is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend zeven door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. VAN CAMP,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAMP.

G. DE BOECK.